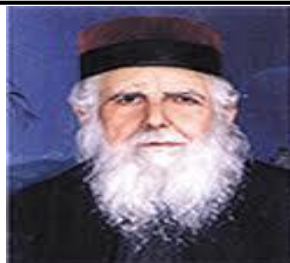

בית הכנסת

"נזר ברוך" טבריה

ע"ש רבי רפאל
ברוך טולידנו זצ"ל

טבריא : כניסת שבת: 6:54 יציאת שבת: 8:06 פרשת בהר-בחוקותי רבינו תם 8:38 תאריך: כב' אייר תשפ"ו
העלון לעילוי נשמת: ר' יוסף שלמה בן גיגי בר סעודה ז"ל - ר' יוסף חיים בטיטו בר יקוט ז"ל - שנפטרו לבית עולמם ביסורין.

מוסר

רבי אומר הוי זהיר קלה כבחמורה.

הקדוש ברוך הוא הוציא אותנו מבית עבדים והכריז עלינו כי לי בני ישראל עבדים עבדי ה'. וידוע שאם עבד יגיד לאדון שלו כל מה שתגיד לי אעשה אבל לשטוף כלים אני לא שוטף, הרי זה כבר פרק עול אדוני מעליו, ולהבדיל גם האדם שיגיד לאדון הכל וליוצר בראשית שכל מה שאמרת לי אעשה אבל קשה לי לא לדבר קצת לשון הרע, וגם קשה לי לשמור על העניינים, הרי זה פורק עול אדוני מעליו.

ולכן מלמד אותנו רבינו הקדוש שאנו צריכים להיות זהירים במצווה קלה כמו במצווה חמורה וידוע הפיתגם שהאנשים הגדולים ניכרים בדברים הקטנים ואילו האנשים הקטנים גם בדברים הגדולים לא ניכרים, ואם אתה מרגיש קצת שנאה כלפי אדם מסוים, תעצור את השנאה הקלה הזו לפני שהיא תהיה חמורה.

ולכן מיד תכניס מחשבות של אהבה וחיבה לאותו אדם ותחשוב על כל הטובות שהוא עשה לך בימי חיך ואפילו אם יש רק טובה אחת בלבד שהוא עשה לך וגם בלי כוונה, כבר אתה יכול לסלק את השנאה ממנו.

וזה מה שהיה עם קורח כשהוא חזר אחרי חטא העגל שהלויים היו צריכים להתגלח ולהסתפר ולהוריד את הזקן וגם את הגבות, אזי אשתו צחקה עליו ואמרה לו שמשה רבינו חלילה צוחק עליהם ומזלזל בהם, וגם כשקורח אמר לה שגם משה רבינו הסתפר והתגלח והוריד את הגבות, היא אמרה לו שהוא קיים בעצמו תמות נפשי עם פלישתים, ומאותו יום היה לקורח שנאה קלה מאוד על משה רבינו וכיוון שהוא לא ניסה להוריד את השנאה הזו היא הלכה והתפשטה עד שהגיע לשאול תחתית למרות שהוא היה גדול מאוד בתורה, וגם היה לו רוח הקדוש וגם היה מנושאי ארון ברית ה', אבל השנאה הקלה הזו עברה לשנאה חמורה והחטיא את הרבים ונבלע באדמה.

(הרב יפתח סופר שליט"א)

ולא תנו איש את עמידו ויראת מאלקיך. (פכ"ה-פ"ז)

לכאורה היה אפשר לדלג על המילה 'איש', ולכתוב רק 'ולא תונה את עמידך'. ונראה לבאר על דברי החכם באדם, שאומר במשלי (כ"ז-י"ט) "כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם". כי המים הם ראי, ואם תעמוד מול מול הראי עם פנים מחייכות ושמחות - זה מה שתראה. ואם תעמוד מול הראי עצוב ומדוכדך - גם זה מה שתראה. הוא הדין כשאתה מול חברך: אם אתה מרגיש כלפי חברך אהבה וכבוד, תדע לך שגם הוא אוהב אותך ומכבד אותך. ואם אתה מזלזל בו או שונא אותו - גם אם תראה לו פנים שוחקות, זה לא יעזור.

זה מה שאומר שלמה המלך ע"ה, "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם". איך שאתה מרגיש כלפיו - כך הוא מרגיש כלפיך. וכן דוד המלך ע"ה אומר בתהילים (י"ב ג) "שוא ידברו איש את רעהו, שפת חלקות בלב ולב ידברו". הסביר מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א שיש אדם ששונא את חברו, אבל הוא לא רוצה שהוא יידע, אזי הוא מדבר אתו בחנופה ובלשון חלקלקות. ועל זה אומר דוד המלך שאתה עושה את זה לשווא, כי 'בלב ולב ידברו'. איך שאתה מרגיש בלב אליו - כך הוא אליך, וע"כ זה יובן בס"ד מה שהקשינו למה כתוב 'לא תנו איש את עמידו'. שהרי השנאה בדרך כלל מתחילה באדם אחד, ורק אחרי שזה נמשך - היא עוברת גם לעמידו. ואם כן, מה הפתרון? האדם צריך לעורר אהבה וכבוד כלפי חברו, ואזי "על כל פשעים תכסה אהבה".

ומעשה באדם שמעו שאם אתה חושב בליבך טוב על רעך - אזי יתהפך גם לבו לטובה עליך. לקח את הדברים לתשומת לבו, והנה ביום מן הימים האיש מתכוון לצאת לעבודתו עדי ערב. אשתו הזכירה לו 'היום אתה חייב לבוא מוקדם, כי יש אירוע משפחתי חשוב מאוד וחייבים ללכת'. כמובן שהוא אמר לאשתו 'אין בעיה, אבוא מוקדם'. אבל משום מה הדבר פרח מזיכרונו, ונתעסק בעבודתו עד לאחר השעה 22:30.

כשהחנה את רכבו ליד הבית נזכר מה אשתו ביקשה ממנו, לא ידע את נפשו מרוב צער, והבין שאשתו תקבל אותו עכשיו ביחמימות גדולה. נזכר בפסוק 'כמים הפנים וכו', כן לב האדם לאדם', והחל לשחזר בזיכרונו את החתונה שלהם, וכמה אשתו מעניקה לו, מכבסת ומגהצת ומבשלת, וטורחת המון, ואת כל הצער שלה עד שהולידה לו בנים לעולם, ואת גידולם ביום ובלילה. כך לבו נתמלא רחמים ורגשי אהבה כלפי אשתו.

בינתיים צעד בהילוך איטי לביתו עד שעמד ליד הדלת ודפק בהססנות גדולה. לבו פועם בחזקה ומי יודע איזה צעקות אשתו הולכת לצעוק עליו. והנה הדלת נפתחת, ושום צעקה לא נשמע מפי האשה, אלא ההיפך: 'בעלי היקר, התחלתי לדאוג לשלומך, ופחדתי שאולי קרה משהו. אוי, כמה אני מודה לך' שאתה בריא ושלם. ואזי היא אמרה 'תסתכל על השולחן, והוא רואה סיר. אמרה לו 'תדע לך שעד לפני חמש דקות הייתי כולי סוערת ועצבנית על שלא באת ולא הלכנו לאירוע, ואמרתי בליבי שמד כשתיכנס הביתה - אנחית את הסיר הזה על ראשך. אבל פתאום התחלתי לחשוב לעצמי, רגע, מה את ישר חושבת שבעלך לא בסדר? אולי קרה איזה משהו והוא בסכנה ח"ו? ואמרתי לה: רק תביא אותי בשלום הביתה, והנה באת'. כשראה האיש את אותו רב גדול שאמר את הדרשה של 'כמים הפנים' וכו', הודה לו מאוד ואמר לו שעשה לו שלום בית גדול.

וזי אוזיך עיבך (פה-לו)

פירש גאון עוזנו מרן החיד"א זצ"ל, על פי מה שמצינו במדרש שרבי שמעון בר יוחאי זע"א, הוא ראה בראש השנה שאחייניו יפסידו בשנה זו שש מאות זהובים. עמד ולווה מהם כספים לצדקה, ונתנו לו חמש מאות תשעים וארבע זהובים. תבעה מהם המלכות שש מאות זהובים, ונתנום במאסר. גבה מהם רבי שמעון שישה זהובים, נתנם כשוחד לשומר בית האסורים והוציאם לחופשי. כי נתנו את יתרת סכום זה לצדקה, במקום למלכות. וזהו שנאמר: 'וחי אחיך עימך' - מוטב שתתן לאחייך, מאשר למיסים (מעין השבוע)

פינת ההלכה

הלכות לשון הרע

א. אסור ללעוג על דברי התורה שאומר חברו, ואפילו אם אכן דברי התורה האלה אין בהם ממש, ואין בהם חידוש, וכו', אבל אם התערבו בדברי חברו דברי אפיקורסות (**כפירה בתורה ובנבואה**) מצוה לגנותו ולבזותו בפניו ושלא בפניו, בכל מה שהוא רואה ושומע עליו, וכל זה בתנאי שהוא עצמו שמע ממנו דברי אפיקורסות או שהוא מוחזק (**שכולם יודעים**) שהוא אפיקורוס.

ב. אסור לספר לשון הרע בפני ישראל, וחמור עוד יותר לספר לשון הרע על ישראל בפני נוכרים, שבוזה הוא מבזה את כבוד ישראל ומחלל כבוד שמים, וגורם בזה רעה רבה לחברו, שגוי מקבל מיד את אשר שמע כאמת מוחלטת, ויכול להלשין ולפרסם ולפעול לרעת חברו ויגרם לו נזק גדול, והעושה כן מרים יד בתורתו של משה רבינו. **ג.** המספר לחברו איזה דבר מענייניו, אסור לחבר לספרו לאחרים, ואפילו אם לא בקש ממנו לא לספר אסור לו לספר כל עוד לא נתן לו רשות מפורשת לכך, ואם יש בסיפור זה איסור לשון הרע אסור לו לספרו אפילו שחברו הרשה לו לספר.

ד. אסור לספר לשון הרע לשום אדם אפילו לא איש לאשתו, אלא אם כן יש בזה תועלת לעתיד כגון שבעל מזהיר את אשתו לא להלוות לאנשים שיודע שלווים ואינם משלמים, וכן ששותף שמזהיר את שותפו מפני אנשים שאינם נאמנים, וכל אלו אפילו שמע על כך מאחרים אבל במקרה זה עליו לציין בפני מי שמספר לו: שמעתי מאחרים שפלוני כך וכך צריך להיזהר מפניו, ובלי קיום כל התנאים של לשון הרע לתועלת (**במצוות בין אדם לחברו**) שיבוארו אי"ה, אסור לו לספר אפילו לאנשים הקרובים ביותר.

ובכל אופן אין שום היתר לספר לאשתו או לקרוביו יותר ממה שמותר לו לספר לכל אדם אחר.

ה. אסור לספר לשון הרע גם אם אינו נאמר מתוך שנאה אלא דרך צחוק וקלות ראש, בלא כוונה לפגוע.

ו. אין שום היתר לספק בדיחות על עדות מסוימות אפילו אם המספר אומר שהוא מדבר על גוי מאותו מוצא, כי באמת כולם מבינים את כוונתו.

(הרב ניצן ראובן שליט"א)

לפרטות : הרב דב קוק הכהן בן שושנה שליט"א - בניה דוד פרץ בן מורח - ליעד שלמן בן ליאת - אברהם פרץ בן לונה - לוי בן איריס חנה הררי - יעקב כהן בן סעדה.-

לפרטות : עליזה פרץ בת רחל- טובה כהן בת ברוריה - רינה פרץ בת ברוריה - דינה פרץ בת עליזה - סופיה מזרחי בת לובה- אהובה כהן בת פורטונה.

להצלת: עליזה בת חנה: לזיווג הגון וכשר - אהובה ידידה בת פורטונה: לזיווג הגון וכשר.

להצלת: יניב וייצמן בן בת שבע - לתורה ויראת שמים, וזיווג הגון בקרוב ממש-אביחי מניני חורי בן רבקה - לתורה, ויראת ה', ולזיווג הגון בקרוב-יהונתן מצרפי בן מזל לזיווג הגון במהרה.- יאיר עובדיה, ירון, איתמר מנחם, בני אהובה, לתורה, ויראת ה', ולזיווג הגון בקרוב. בן ציון בן משה ורחל דהן לזיווג הגון במהרה.

הוצאות החתונה היו בדיוק הירושה הענקית

שנים רבות כספה ואיוותה נפשו הטחורה של מרן קדוש ישראל הבבא סאלי הקדוש, לעלות לחשתקע בארץ האבות. בהגיע היום, יצא הצדיק מבדוני שבמרקו במסע ארוך ומפרך, לעבר ארץ הקודש.

בדרכו עבר בעיר אחת, ובה פגש באיש נכבד ונשוא פנים, אשר הציע את בתו הצדקנית כאישה לבנו של הבבא סאלי – רבי מאיר. ההצעה מצאה חן בעיניו הקדושות של מרן הבבא סאלי, אלא שלא אבה להתעקב בגין כך במסעו לעבר ארץ ישראל, והמשיך בדרכו, כשהוא שולח אגרת לאחיו הבבא חאקי ומבקשו שיטפל בענייני השידוך והכנת החתונה.

עם הישמע דבר השידוך, שמחה צהלה ורינה הלכו ופשטו בכל רחבי מרוקו, עם שמחתו של החתן, הלוא הוא הבחור הנעלה והיקר מפי, רבי מאיר, בנו יחידו של הבבא סאלי, שנולד לאחר ארבע עשרה שנות ציפייה ארוכות ומייסרות.

בינתיים הסיפק אבי החתן לעלות ולבוא אל ארץ הקודש והמקדש. כה גדולה הייתה החשיבות שייחס הבבא סאלי לשיבתו בארץ ישראל הקדושה, עד שוויתר על השתתפותו בחתונת בנו יחידו מחמדו, וממקום מושבו שיגר למרוקו מברק בהול, שבו הורה נחרצות כי יש לערוך ולקיים את מעמד החתונה בזמנה ולא לעכבה אפילו ביום אחד.

קרב מועד יום החתונה הגדול, והנה הגיע מכתב מיוחד מאת אבי החתן, ובו הוא מוסר לאחיו בבא חאקי שורת הוראות באשר להכנות לחתונה הגדולה. בין ההוראות הורה הבבא סאלי נחרצות וכתב: "יראו לקבץ את כל עניי העיר ולתפור להם מחלצות כמו לבני המשפחה, למען יחושו בנוח בשמחה יחד עם כל בני הקהילה..."

המשימה הזו, לצד כלל ההכנות הרבות והכבירות לקראת החתונה, גבתה הון עתק ונעצו; שהלוא, במעמד עמדו לחשתקע אנשים כה רבים, עד כי הוקצו כמה רחובות שלמים תחת כיפת השמיים, שהפכו בעצמם להיות כטרקליני השמחה; וכדי שישפיק הבשר לכל משתתפי סעודת הנישואין הנכבדים, היה צורך להכין לא פחות משישה טון בשר! ההוצאות היו גבוהות ורבות, ומנגד – מצבה הכספי של משפחת החתן היה רחוק מאוד מלהיות אמיד. הסכום הנדרש גדול ומופקע, ולאיש לא היה אפילו אפס קצחו של מושג מאין שיגורו.

אולם, בכל אותה עת עמד הבבא סאלי הקדוש איתן באמונתו התמה בבוראו, ויצב כברזל בביטחונו העז במי שאמר והיה העולם. שוב ושוב שינן וחזק את בני המשפחה, שמי שהביא חסד ברוב רחמי וואהבתו את השמחה הגדולה, בוודאי וללא ספק ישלח את הממון הדרוש בעבורה. כה הוסיף הבבא סאלי וחזר שוב ושוב, ושלה את דבריו אלו אל אחיו בבא חאקי ואל בני המשפחה, וחזק את לבבם באמונת אמת ובביטחון חזק בדי' אלוקים. ויהי ימים אחדים לפני החתונה, נפטר לפתע לבית עולמו אחד מעשירי טאנגיר, כשהוא מותיר צוואה כתובה ומפורשת לבניו אחריו. וכה נכתב בה ונחתם: "כל הוני ורכושי ילכו למשפחת אביחצירא הקדושה!"

מה מפליא היה הדבר, כאשר התברר שכל סכום הירושה האגדי – עולה בדיוק לסכום עלות החתונה!

בראת מלאך חבלה שליווה אותך

מעשה באדם מסוים שהרבה שנים לא זכה לבנים. אמרה לו אשתו יתסע לבבא סאלי ותבקש ברכה. הרבה אנשים נושעו בברכתו. ולאחר הפצרות קם האיש, ורצה לנסוע במכונית, אבל האוטו פתאום לא נוסע. בלית ברירה נסע באוטובוס, הגיע לבית הרב והמתין בתור כמו כולם. והנה הגיע התור שלו והוא בא להיכנס אל הקודש פנימה. לפתע הוא שומע את הרב צועק 'אל תיכנס לכאן, רשע! תבוא בעוד שבועיים'. חזר האיש לביתו, סיפר לאשתו את כל אשר קרהו, ואמר לה 'אל תעזי אפילו להגיד לי לנסוע שוב'.

האישה, שידעה את מאמר רבותינו 'אל תרצה אדם בשעת כעסו', שתקה בימים הראשונים. אבל לאחר שנרגעו הרוחות החלה לדבר על לבו שאולי קרתה פה טעות, והרב גם ביקש בעצמו שיבוא אליו שוב. ובאמת השתכנע האיש, ונסע הפעם ברגל ולא הייתה תקלה. נכנס אל הרב פנימה, והרב קיבל אותו בחביבות ובירך אותו בבנים. אבל האיש שאל את הרב 'למה לפני שבועיים הרב צעק עלי רשע? וכי רצחתי או גנבתי'.

אמר לו הרב 'אל צעקתי עליך רשע. צעקתי על מישהו אחר. ואם אתה רוצה לדעת על מי, אזי תקשיב טוב: לפני שבועיים הרי נסעת באוטובוס, נכון? וכיוון שהסתכלת על אישה שלא התלבשה בצניעות, בראת מלאך חבלה שליווה אותך ורצה להעניש אותך קשות על כל ראייה וראיה. עליו צעקתי רשע, ולך אמרתי לבוא עוד שבועיים. והתפללתי לקב"ה שהאוטו שלך יעבוד כדי שלא תצטרך לנסוע באוטובוס ותראה דברים אסורים, וברוך ה' היום באת אלי טהור, ויכולתי לברך אותך."

זכוות כיבוד הורים ניצל ממות

להלן סיפור המעובד מתוך 'ברינה יקצורו'. יש בו כדי ללמד אותנו מה השכר העצום של כיבוד הורים ואף יש בו כדי להציל את חיי האדם. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

יום רביעי, כ"ג ניסן ה'תשע"ג. בנו של אחי, בחור כבן עשרים בשם נתנאל ביקש מאביו לחזור לשיבה הגבוהה במצפה יריחו, למרות שתלמידי הישיבה נמצאים בחופשת בין הזמנים. מי לא ישמח לבקשת רשות כזו? בוודאי שאביו שמח על רצונו של הבן לעסוק בתורה, ואכן הבן קיבל את הרשות בשמחה והוא נסע לשיבה.

משעות הבוקר המוקדמות נתנאל למד בשקידה. לקראת השעה 04:11 הוא הרגיש עייפות מהלימוד. הוא החליט לישון בבית המדרש מכיוון שלא היה לו כוח ללכת עד החדר בבניין הפנימיה. בית המדרש היה ריק באותה השעה מכיוון ששאר התלמידים היו עדיין בחופשה ונמצאו בבתיהם. הוא לקח ארבעה כסאות והצמיד אותם ברצף כדי לשכב עליהם וכך הוא יחליף כוחות.

לפתע בחור נוסף נכנס לאולם שכנראה גם חזר ללמוד יום לפני. הוא שאל אותו מדוע הוא חושב לישון בבית המדרש ולא בחדרו. נתנאל ענה שהוא כבר מותש מהלימוד ואינו מסוגל לצאת לחדרו. "מה דעתך שאקרא לך סיפור מהספר של הרב מרדכי אליהו זצ"ל לפני השינה?", החבר הציע. "אשמח מאוד." נתנאל ענה, החבר פתח את הספר 'אביהם של ישראל' באופן אקראי, והתחיל לקרוא את סיפורו על אחיו של הרב אליהו זצ"ל, חכם שמעון אליהו: הרב זצ"ל היה כבן שבע-עשרה שנה בלבד. היה זה ביום העצמאות הראשון של מדינת ישראל. גרנו בירושלים, שהייתה מופגזת תדיר. אני ואחי הרב היינו ישנים בבית. מקלטים כמעט ולא היו.

היינו חולקים מיטה אחת כי לא היה יותר... היינו ישנים ראש ורגל. הוא היה רגיל להתפלל במניין ותיקין בשטיבלך 'בית ישראל'. אני, שהייתי צעיר ממנו, הייתי רגיל להתפלל במניין מאוחר יותר בבית הכנסת 'אוהל רחל'. באותו יום אחי קם לתפילה, ושלא כדרכו, העיר אותי להתפלל יחד איתו. אמרתי לו שאני לא יכול כעת לקום, אבל הוא התעקש איתי ולא נתן לי לחזור לישון. זו לא הייתה דרכו של אחי. הוא אף פעם לא היה לוחץ על מישהו לעשות איזה מצווה או דבר-מה. הכל בנחת, אבל משום מה באותו בוקר הוא שינה ממנהגו קמתי בכבדות לתפילת ותיקין, רק אחרי התפילה הבנתי את ההתעקשות שלו להעיר אותי מוקדם: המיטה שישנו בה הייתה נקובה מכדורי דום דום. הליגיונרים הירדניים היו יורים גזים וכדורים מנשק קל לתוך האוכלוסייה האזרחית. באותו הבוקר הם ירו גם על הבית שלנו...

החבר סגר את הספר ואמר לנתנאל: "תשמע, יש כאן גילוי אליהו שאומר לי- אל תישן הלילה בבית-המדרש, אלא בחדר הקבוע! לך לישון בבניין של הישיבה הגבוהה". "אל תישן כאן. אני לא יודע להסביר לך למה, אבל כך אני מרגיש. גם הסיפור שדווקא אותו יצא לנו לקרוא יש בו את המסר הזה." נתנאל משמש כמדריך בשיבה הקטנה ולכן החדר שלו ממוקם בבניין התלמידים, אבל בגלל עייפותו הרבה הוא ניסה שוב לדחות את דברי חברו. לבסוף שמע לעצתו והלך לישון בבניין הישיבה הגבוהה.

מה קרה באותו לילה? לאחר חצות לילה למתחם הישיבה חדרו ארבעה מחבלים לאחר שחתכו את גדרות התיל. הם נכנסו לבית-המדרש, קרעו את ספרי התורה, הפכו את כל המקום, בזזו וחיללו את ספרי הקודש, ולאחר מכן פרצו לחדרו הקבוע של נתנאל אבל בהשגחה עליונה הוא לא ישן שם אלא בבניין של הישיבה הגבוהה. בבוקר נתנאל השכים והגיע לבית המדרש. הוא עמד נדהם במשך דקות ארוכות מול החורבן שניגלה לעיניו. הוא נזכר מיד בעצתו של חברו שהצילה אותו, ממוות בטוח.

כששאלתי את אחי הייזי לאחר המעשה, מה הזכות של בנך שניצל מאסון גדול ונורא? תשובתו לא הפליאה אותי: "אסביר לך כמה אני תולה את סיפור הצלתו". "בני נתנאל שיחיה מאז שהיה ילד ועד היום יש לו כיבוד הורים ויראת כבוד שאין כדוגמתה. לא קרה לי פעם אחת שביקשתי ממנו דבר-מה והוא ענה לי אבא, רק רגע... או למה דווקא אני או שהוא ענה, שאימא תבקש ממישהו אחר ללכת למכולת". "כל בקשה שביקשנו ממנו הייתה מתבצעת מיידית ובכיבוד הורים יוצא דופן באיכותו!". על כך הבטיחה התורה הקדושה:

כבד את אביך ואת אמך למען יארכו ימך

על האדמה אשר יהיה אלהיך נתן לך.

בפרשה שלנו כתוב: "איש אמו ואביו תירא"

אכן זכות כיבוד הורים היא עצומה

לעילוי נשמת: הרב יצחק חזקיהו בן ג'ריה זצ"ל - ר' שלום חזקיהו בן מנחם זצ"ל - הרב יוסף בן יעקב מצרפי ז"ל - ר' יצחק הכהן בר פרחיה ז"ל - בנימין יהודה בן מרים ז"ל - אשר עמר בן סוחר ז"ל - אליעזר סיטון בר רבקה ז"ל - יעקב דנישילי בן חנה ז"ל - שמעון ממן בר איה ז"ל - ליאור משה עוז בן רחל ז"ל - דניאל אלישע בר רחל ז"ל - ר' שלמה ביטון בן ביהוה ז"ל - מצליח בן מנח דמרי ז"ל - משה עטיה בר מנחם ז"ל - אברהם אפנגר בר אסתר ז"ל - הרב ניניו עטיה בר יעקוב זצ"ל - רפאל מויאל בר פריחה ז"ל - רפאל מריון בר אסתר ז"ל - מאיר ואנוני בן מנח ז"ל - אליהו (ללה) בן עישה לוי ז"ל - אברהם (אלברט) ועקנין בר אסתר ז"ל - יוסף אלקובי בר אסתר ז"ל - פרץ שחר (שושנה) בר מסעודה ז"ל - ר' שמעון איפרגן בן שמחה ז"ל - אליהו שיטריט בן זוהרה ז"ל - יהודה בן סעדה יפרח ז"ל - מאיר מזרחי בר ברויה ז"ל - ברוך בן פלילה בן נסים ז"ל - חיים זצ"ל בן רחל בן ברוך תחיל - מאיר דיין בר ג'ולייט ז"ל - ר' מרדכי סויה בר רחל זצ"ל - ישראל כהן בר רחל ז"ל - ר' יצחק אדרי בר מרים ז"ל - מנחם בר זוהרייה לבית חורי ז"ל - נסים פרץ בר איה ז"ל - ר' אהרון הכהן בר פרחיה ז"ל - שרון עמר בן שולמית ז"ל - אשר מסעוד חיים בן לונה חיה קדוש ז"ל - גבריאל בן לונה חיה קדוש ז"ל - אלישע עוב בן שולמית ז"ל - ליאור פרחי בן שרה ז"ל - ערן אלקיים בן חוה ז"ל.

לעילוי נשמת: הרבנית חנה בלורג'אן בת חנה ז"ל - סוחר עמר בת שבה ז"ל - גפן כהן בת מרים ז"ל - רותי מזרחי בת מרים ז"ל - שושנה קדוש בת יוליה ז"ל - ליאת דותן אלגרבלי בת עליזה שתדבל"א - דבורה איזמי בת מנחם ז"ל - אליס עישה בת ימנה לוי ז"ל - שרה בת עליזה (עיישה) ז"ל - נביהה בת מג'ידה ז"ל - מרים אמיר בת אושרה ז"ל - עליזה דודן בת שמחה ז"ל - סמיה מנשה בת מנחם ז"ל - מרים וענונו בת רחל ז"ל - כמיסה ידיד בת עטרצה ז"ל - לויזה בת גמרה לבית חורי ז"ל - חנה בת גמרה לבית כהן ז"ל - נטלה בת דוד בת רבקה אשת יעקב ז"ל - ביהדה עמר בת שמחה ז"ל - מסעודה מזרחי בת חסיבה ז"ל - חסיבה אמינוף בת חנה ז"ל - יפה לוגאסי בת ריימונד ז"ל - דקלה תמר בת רותי ז"ל - שוליה ליאני בת תמר ז"ל - חיה דיכטר בת כרמלה ז"ל - ים מסיקה בת חוה ז"ל.

הדף טעון גניזה, נא לא לקרוא בשעת התפילה שאין זה עושה נחת רוח לבורא יתברך.

להוספה לרשימת התפוצה, ולתגובות, מאיר פרץ 054-5777460: meirperetz1@bezeqint.net